

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 18C/249/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415212976
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2015:4415212976.1

Rozhodnutie

Okresný súd v Nových Zámkoch, pred sudkyňou JUDr. Denisou Cvikovou v právnej veci navrhovateľa: U.W., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX N. XX, štát. občan SR proti odporcovi : X. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. M. XX, XXX XX B., štát. občan SR, o zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu, takto

r o z h o d o l i :

Súd zrušuje vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k odporcovi naposledy upravenú rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č.k. 7P/22/2012-65 zo dňa 16.04.2012 počnúc dňom 01.07.2015.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa zamietá.

Súd navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 26.06.2015, domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti voči plnoletému dieťaťu X.W., nar. XX.XX.XXXX, ktorú mal naposledy upravenú rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/22/2012-65 zo dňa 16.04.2012, a to od 01.01.2015, na tom skutkovom základe, že odporca ukončil štúdium na strednej škole a dovŕšil plnoletosť, keď mal za to, že trvanie jeho vyživovacej povinnosti nie je nevyhnutné. Svoj návrh navrhovateľ doplnil písomným podaním doručeným súdu dňa 08.07.2015, v ktorom uviedol, že odporca vlani nedokončil tretí ročník školy, pričom túto informáciu získal od vedenia školy, žije u svojej priateľky a medzičasom sa zamestnal. Právne zdôvodnil navrhovateľ svoj návrh poukazom na § 62 ods. 1, § 78 ods. 2 Zákona o rodine.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu, s návrhom navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti súhlasil, a to od 01.07.2015, pričom uviedol, že až od tohto času sa zamestnal a dosahoval príjem.

Na pojednávanie nariadené na deň 25.09.2015 sa nedostavil navrhovateľ, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil písomne dňa 31.08.2015 pracovnými dôvodmi a súhlasil s rozhodnutím súdu v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom navrhovateľa doručeným súdu dňa 26.06.2015 a jeho doplnením z 08.07.2015, vyjadreniami odporcu doručenými súdu dňa 20.07.2015 a 27.07.2015, oboznámením sa obsahom spisového materiálu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 7P/22/2012, výsluchom odporcu a zistil tento skutkový a právny stav:

Z obsahu spisového materiálu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 7P/22/2012 súd zistil, že navrhovateľ mal vyživovaciu povinnosť k odporcovi naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/22/2012-65 zo dňa 16.04.2012, ktorým súd zaviazal navrhovateľa prispievať výživným na odporcu vo výške 100,- eur mesačne počnúc od 01.09.2011 a súčasne zaviazal navrhovateľa zaplatiť odporcovi zročné výživné za obdobie od 1.9.2011 do 30.4.2012 v sume 272,- eur v mesačných splátkach po 50,- eur spolu s bežným výživným až do vyrovnanja.

Z výsluchu odporcu súd zistil, že odporca bol do 30.06.2015 študentom Stredného odborného učilišťa technického v K. U.. V školskom roku 2014/2015 absolvoval svoje štúdium externou formou a to z dôvodu náročnosti dochádzky z miesta bydliska do K. U.. Ďalším dôvodom externej formy štúdia boli ťažkosti so zvládaním učebnej matérie. Formu štúdia v treťom ročníku školy si zvolil odporca na základe odporúčania svojich pedagógov. Školský rok ukončil odporca 30.06.2015 v treťom ročníku štúdia, a preto má aktuálne ukončené len základné vzdelanie. Počas svojho štúdia vykonával odporca len predpísanú pracovnú prax v rámci učebných plánov. V období pred 30.06.2015 býval a žil odporca vždy u svojej matky, ktorá sa starala o jeho výživu a zabezpečovala jeho materiálne potreby a robí tak nepretržite. Odporca uviedol, že do 30.06.2015 nebol zamestnaný, ani nevykonával žiadne brigády prípadne iné aktivity, z ktorých by dosahoval príjmy a zamestnal sa až po ukončení štúdia od 01.07.2015. Toho času je odporca nezamestnaným, pretože pracovný pomer s ním zamestnávateľ ukončil v skúšobnej dobe.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 2 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 77 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Vyživovacia povinnosť rodičov k dieťaťu je jednou zo základných vyživovacích povinností, ktoré sú upravené v Zákone o rodine. Táto povinnosť trvá pokiaľ dieťa nie je schopné samo sa živiť. Schopnosť dieťaťa samo sa živiť je potrebné posudzovať individuálne. Kedy nastane takýto právny stav, závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa, schopnosť vykonávať prácu, odôvodnené záujmy a potreby, majetkové pomery dieťaťa a podobne. Podľa súdu len samotná skutočnosť, že dieťa je schopné nejakej zárobkovej činnosti (ako je napr. brigáda) nestačí, aby prišlo k zániku vyživovacej povinnosti rodičov. Zákon o rodine uprednostňuje záujem dieťaťa, a preto v prípadoch, ak sa dieťa pripravuje na svoje povolanie štúdiom má súd za to, že povinnosť rodičov vyživovať dieťa trvá. Možno konštatovať, že dieťa je schopné sa samo živiť vtedy, ak je schopné samostatne uspokojovať svoje potreby.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že navrhovateľ mal upravenú vyživovaciu povinnosť voči odporcovi rozhodnutím tunajšieho súdu a túto súd upravil v období, keď bol odporca maloletým. Odporca začal študovať na strednej škole a v štúdiu pokračoval aj po dosiahnutí plnoletosti, v dôsledku čoho vyživovacia povinnosť navrhovateľa naďalej trvala. Odporca sa svojim štúdiom, až do jeho ukončenia, ku ktorému prišlo ukončením tretieho ročníka strednej školy, snažil o nadobudnutie kvalifikácie pre svoje budúce povolanie. Skutočnosť, že tretí ročník štúdia odporca absolvoval, na základe odporúčania pedagógov externou formou, nemala podľa súdu vplyv na zmenu skutkových okolností v smere zániku vyživovacej povinnosti rodičov voči odporcovi. Odporca podľa vlastného vyjadrenia realizoval svoje

štúdiom externe z dôvodu vzdialenosti jeho bydliska a školy a teda odstránenia nutnosti každodennej dochádzky ako aj preto, že si to vyžadovala jeho nedostatočná schopnosť zvládnutia učebnej matérie. Súd dospel k záveru, že vzhľadom na konkrétne okolnosti, mal odporca objektívne možnosť sám sa živiť najskôr ukončením stredoškolskej dochádzky, teda ukončením tretieho ročníka na strednej škole, aj keď jeho stredoškolské štúdium ako celok nebolo úspešné. Až po 30.06.2015 sa odporca prestal pripravovať štúdiom na svoje povolanie a vytvoril sa tak priestor pre jeho zamestnanie a uspokojovanie svojich potrieb z príjmov získaných vlastnou činnosťou. Napokon sa odporca od 01.07.2015 aj hneď zamestnal a teda bol schopný sám sa živiť z práce. Z výsluchu odporcu nevyplývalo, že by do toho času vykonával činnosť v pracovnom alebo obdobnom pomere, z ktorej by mu plynuli príjmy. Súd vzhľadom na uvedené skutočnosti považoval za dôvodné zrušiť vyživovaciu povinnosť navrhovateľa až od 01.07.2015, t. j. odo dňa nasledujúceho po ukončení tretieho ročníka strednej školy. Zrušenie vyživovacej povinnosti až od 01.07.2015 je odôvodnené aj skutočnosťou, že k zmene rozhodnutia alebo k zrušeniu rozhodnutia môže prísť len s účinkami ku dňa podania návrhu a nie aj spätne.

Súd preto zamietol návrh navrhovateľa v časti týkajúcej sa zrušenia vyživovacej povinnosti za obdobie od 01.01.2015 do 30.06.2015, tak ako sa domáhal návrhom navrhovateľ, pretože v prípade ak je odporca plnoletý, tak s poukazom na ustanovenie § 77 ods. 1 zákona o rodine možno rozhodnúť o zvýšení, znížení alebo zrušení vyživovacej povinnosti najskôr ku dňu začatia konania a nie spätne za minulé obdobie. Z týchto dôvodov súd nemôže zrušovať vyživovaciu povinnosť do minulosti pred podaním návrhu.

Z týchto dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.S.P. a aj keď bol navrhovateľ v konaní úspešný, súd mu náhradu trov nepriznal, pretože si žiadne neuplatnil a ani mu tieto nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (205 ods. 1 O.s.p.). Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.). Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie súdu, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.